

Oh Fortuna

Anònim

(Dels *Carmina Burana*)

Oh Fortuna,
com la lluna
l'estat teu és variable:
sempre creixes
o decreixes;
i la vida detestable
ajuda ara
i suara
els sentits jugant confon.
La indignència,
la potència,
com si fossin gel les fon.

Oh Sort vana
i tirana,
roda girant sens parar,
perillosa,
enganosa,
sempre disposta a mudar.
Amagant-te,
disfressant-te
a mi t'acostes també.
Despullat
per maldat
del teu joc ara aniré.

En salut
i virtut
la Sort m'és desfavorable;
de vigor
a llangor
el pas és inevitable.
I ara ja,
sens tardar,
les vostres cordes polsau;
puix la sort
toma el fort,
tots alhora amb mi plorau!

«Oh Fortuna». A: SAMPOL, Gabriel de la S. T. *Difícil naufragi*. Barcelona: Columna, 2007. [Poema dels *Carmina Burana*]
Traduït per Gabriel Sampil